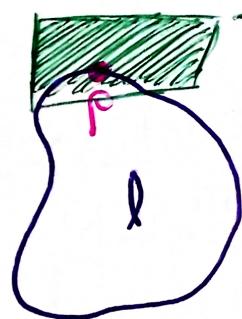

μ. υ.

§ ΔΙΑΝΥΣΜΑΤΙΚΑ ΠΕΔΙΑ

Ερώτημα Ας υποθέσουμε ότι $M^m \subseteq \mathbb{R}^k$ είναι πολυτελής του $\mathbb{R}^k$. Για παραδειγμάτικος θεωρησόμενης ρια επιφανείας $M^2 \subseteq \mathbb{R}^3$.

Τρ. Μ Τε να δε οπιστρέψει M^2 , οριζόντια εργατόβενος χώρος Τρ. Μ. Το εργάτηρια είναι αν σύνορια μ-διαστάσεις υπόχρεοι του $\mathbb{R}^k$, πότε βιορροής να βρουμε πολυτελής

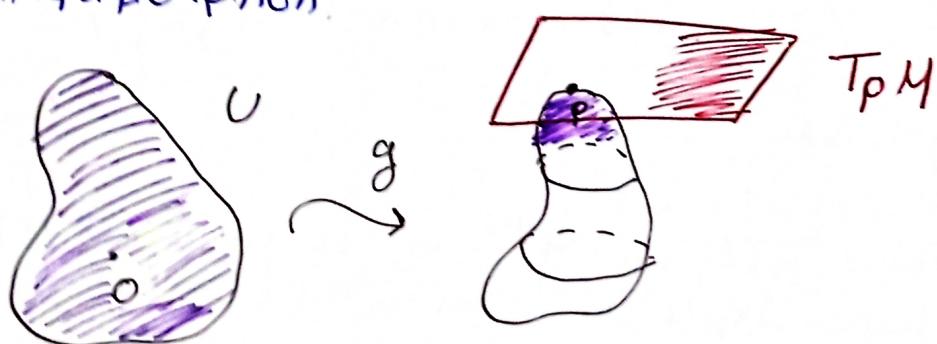
M^m που να έχει τους χώρους αυτούς ως εργατόβενους.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

- Για να βρούμε τον εφαπτόμενο γύρο είναι προβληματικός "παραγωγής". Άρα το ερώτημα που βρίσκεται αφορά στην πρόβλημα "οδοκληρώσεων,"
- Οι δυο μέθοδοι για την ερώτηση που βρίσκεται στην παραπάνω καταγράφεται αναλόγως.

ΕΦΑΠΤΟΜΕΝΗ ΔΕΣΜΗ Αν M^m είναι πολυτελεστή και $g: U \subseteq \mathbb{R}^m \rightarrow M^m \subseteq \mathbb{R}^k$ είναι βία παραβέτρων σύραν από το αντέλιο P , τότε ο $T_p M$ ορίζεται από την σχέση $T_p M = dg_p(\mathbb{R}^m)$

Ειδικής είναι η παραβέτρων.

ΟΡΙΖΜΟΣ

Οι εφαπτόμενη δέσμη $T_p M$ του πολυτελεστή $M^m \subseteq \mathbb{R}^k$ ορίζεται ως υποσύνολο του $M^m \times \mathbb{R}^k$ που περιγράφεται από τη σχέση

$$T_p M = \{(p, r) \in M^m \times \mathbb{R}^k : r \in T_p M\}$$

Η εφαπτόμενη Σειρήν είναι η αλλογή όπου ταν
εφαπτόμενης γωνίας. Μπορούμε να σφραγίσουμε
 $TM = \bigcup_{p \in M} T_p M$

Οριζμός

Η ανεκόνιση $\pi: TM \rightarrow M$ διε τυπο $\pi(p, v) = p$
Ονομάζεται κανονική προβολή

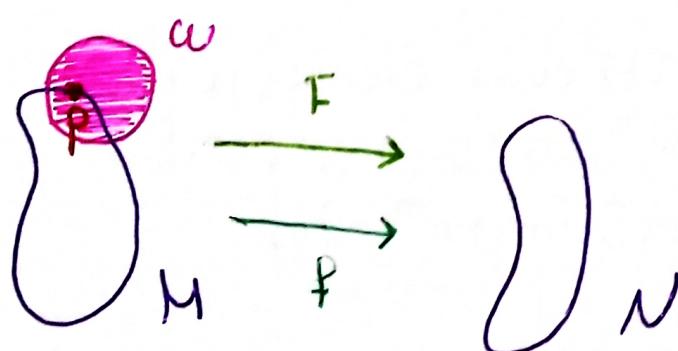
Ο.Σ.Ο. η εφαπτόμενη Σειρήν είναι πολύπλοκης
είναι επίσης πολύπλοκη

Λιμνή

Έσσω $f: M^m \subseteq \mathbb{R}^k \rightarrow N^n \subseteq \mathbb{R}^l$ διαφορισίμη ανεκόνι-
ση. Τότε το οδικό διαφορικό $Df: TM^m \rightarrow TN$ διε ανο
 $Df(p, v) = (f(p), df_p(v))$ είναι διαφορισίμη
ανεκόνιση.

Αποδείξη

Από την υπόθεση, η f είναι διαφορισίμη. Αρα γύρω
από κάθε οπέριο $p \in M^m$, υπάρχει περιοχή $\omega \subseteq \mathbb{R}^k$
γύρω από το p και επέκταση $F: \omega \rightarrow \mathbb{R}^l$ διαφο-
ρισίμη της f .

Τότε η ανεκόνιση $Df: T\omega = \omega \times \mathbb{R}^k \rightarrow \mathbb{R}^l$ διε τυπο
 $Df(x, u) = (F(x), df_x(u))$ είναι διαφορισίμη και
αποτελεί επέκταση της Df . Αρα, η Df είναι
διαφορισίμη.

ΛΗΜΜΑ

Έσω ότι $f: M_1 \rightarrow M_2$ και $g: M_2 \rightarrow M_3$ διαφορισίες απεκτονίσεις. Τότε $D(gof) = Dg \circ Df$ (καρότας αλυσίδας).

ΑΠΟΔΕΙΖΗ

Έχουμε $D(gof)(p, v) = (gof(p), d(gof)p(v)) =$
 $(g(f(p)), dg_{f(p)} \circ df_{p(v)}) =$
 $(Dg \circ Df)(p, v), \forall (p, v) \in TM_1$

Οι αριθμοί συνένδια των παραπάνω διηγήματος
έχουμε το εξής αριθμητική.

ΘΕΩΡΗΜΑ

Έσω $f: M \rightarrow N$ διαφοροβορφιός. Τότε το οδικό
διαφορικό $Df: TM \rightarrow TN$ είναι ενιαίος
διαφοροβορφιός, οπότε $M \cong N \Rightarrow TM \cong TN$.

Είμαστε σε θέση να αποδείξουμε ότι η
 TM είναι πολύτιχτη.

ΘΕΩΡΗΜΑ

Η εφαπτόμενη διεύθυνση TM είναι διαφορισίου
πολύτιχτης $M^m \subseteq \mathbb{R}^k$ είναι διαφορισίου
πολύτιχτη και $\dim TM = 2 \dim M^m = 2m$.

ΑΠΟΔΕΙΖΗ

Η ιδέα είναι να βρούμε καταλληλες παραβετρί-
στικές γύρω από οριοχώρα της TM .

Στα όμως οι ω είναι ανοικτό του M^m . Ενεδρή,
 $T_p\omega = T_p M$ για κάθε $p \in \omega$, εκτός από

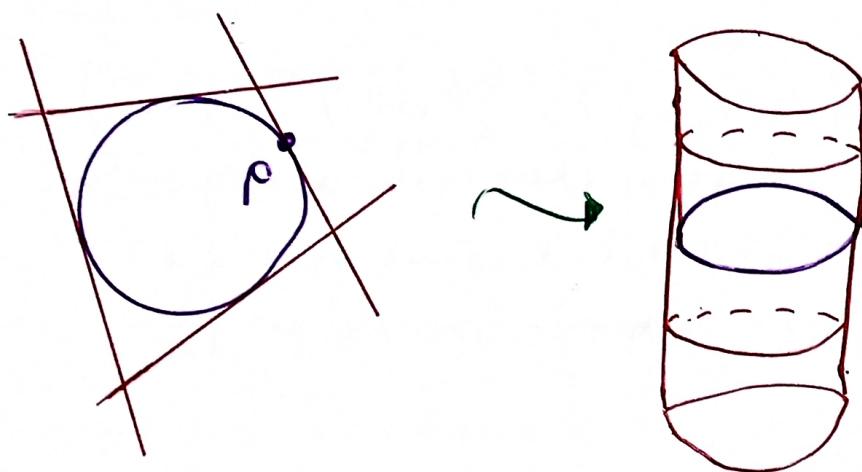
$$T\omega = \{(p, v) \in TM^m : p \in \omega\} = TM^m \wedge (\omega \times \mathbb{R}^k) \subseteq TM^m$$

Είστε, εφόσον το $\omega \times \mathbb{R}^k$ είναι ανοικτό του $M^m \times \mathbb{R}^k$
 θέτεται ότι το $T\omega$ είναι ανοικτό του TM . Αναβέβαι να
 βρω παραβεβατών του $T\omega$.

Εάν $g: U \subseteq \mathbb{R}^m \rightarrow \omega$ είναι παραβεβατός, όπου U
 ανοικτό του $\mathbb{R}^m$, τότε το οδικό Σιαφορικό
 $Dg: TU \rightarrow T\omega$ είναι επίσης παραβεβατός

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ

Ισχύει ότι $T\mathbb{S}' = \mathbb{S}' \times \mathbb{R}$

ΟΡΙΖΟΝΤΙΟΣ

Έστω M^m ένα Σιαφοριστικό ματινωγό, TM^m η
 εφαπτόμενη δέσμη και $\pi: TM^m \rightarrow M^m$ η κανονική
 προβολή. Η ίδια Σιαφοριστική απεικόνιση
 $x: M^m \rightarrow TM^m$ ε.ω. πο $x = Id$ ονομάζεται
 Σιαφοριστικό πεδίο.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ

Με άλλα λόγια Sianofiatiko νέδιο είναι ενός
πολυτυπίστερους H^m και είναι πιο λειτουργικόν
 H^m στ $\rightarrow (P, X_P) \in TH^m$

ΙΧΟΝΙΟ

Για να αντιληφθεί το αριθμούσιο, αυχναί θα
παρατηρήσουμε την τιμή του Sianofiatikou
νέδιου χωρίς P ανταί βέβαια $X_P \in TH^m$

ΟΡΙΖΜΟΣ

Το σύνολο όλων των Sianofiatikou νέδιων του
 H^m το αριθμούσιο βέβαια $\mathcal{X}(H^m)$

ΑΙΓΚΗΣΗ

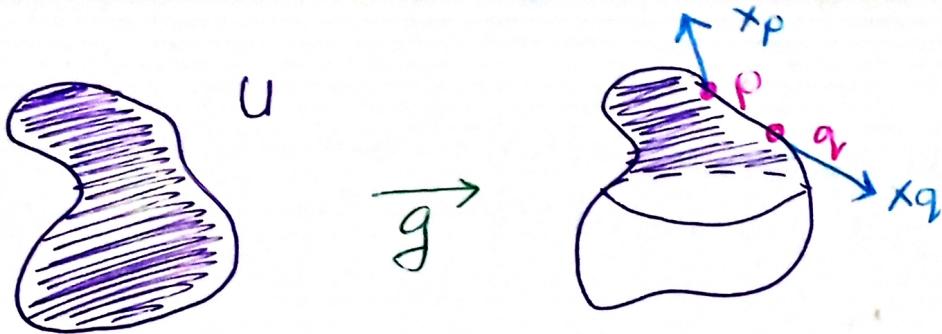
Λα ανοδειφερεί οι το σύνολο $\mathcal{X}(H^m)$ δεξερά
στον Sianofiatikou γρίφου. (Μπορείτε να προσθέ-
σετε Sianofiatika στην πέδια, όπως και να
πολλαπλασιαστείτε την Sianofiatiko νέδιο με
ορισμό)

ΛΥΣΗ

Εσών χωρίς Sianofiatiko νέδιο είναι ενός πολυτυπίστερους
 H^m και $g: U \rightarrow H^m$ βέβαια παραβείρηση.

Τοτε, εκάρθιση $g(x) = (g(x_1, \alpha_1(x)) g_{x_1}(x) + \dots + \alpha_m(x) g_{x_m}(x)$

όπου $\alpha_1, \dots, \alpha_m: U \rightarrow \mathbb{R}$ είναι διαφορικές
αναπτύξεις

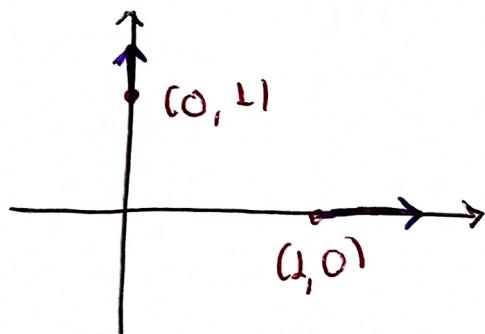
Οι συναρτήσεις $a_1, \dots, a_m$ δέρχονται σημωτές του διανυκτατικού πεδίου X ως προς την παραβέτρηση g .

ΑΠΟΔΕΙΓΗ

Είναι ζεχυτικό/ανάλημμα και αφήνεται ως ΑΣΚΗΣΗ

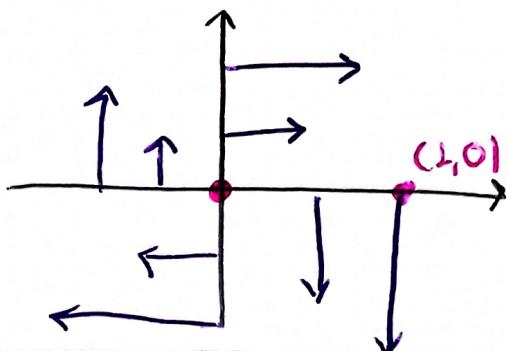
ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Ας θεωρούσμε ως πολύπλοκη την $\mathbb{R}^2$. Η παράσταση $x(x_1, x_2) = x_1 \vec{e}_1 + x_2 \vec{e}_2$, όπου $\vec{e}_1, \vec{e}_2$ είναι η κανονική βάση του $\mathbb{R}^2$

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Το $\mathbb{R}^2$ οι θεωρούσμε το διανυκτατικό πεδίο
 $x(x_1, x_2) = x_2 \vec{e}_1 - x_1 \vec{e}_2$

Οριζοντια

Σούτω οι H είναι διαφοριστικό πολύτελης και $g: U \subseteq \mathbb{R}^m \rightarrow H^m$ δίνει παραβετέρην. Τα διακυματικά

πεδια

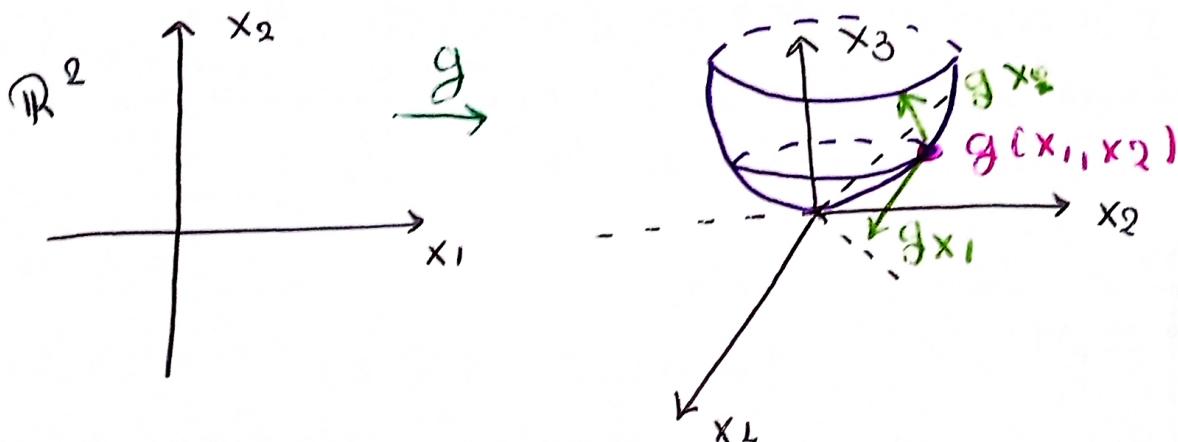
$$\frac{\partial}{\partial x_i} \Big|_{g(x)} := \frac{\partial g}{\partial x_i}(x) = g_{x_i}(x)$$

ονομάζονται βασικές διακυματικές πεδια.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Ας υποθέσουμε ότι έχουμε το πολύτελης H^2 που περιγράφεται όπως στις παραβετέρην

$$g(x_1, x_2) = (x_1, x_2, x_1^2 + x_2^2)$$

$$\text{Τα διακυματα } g_{x_1} = (1, 0, 2x_1)$$

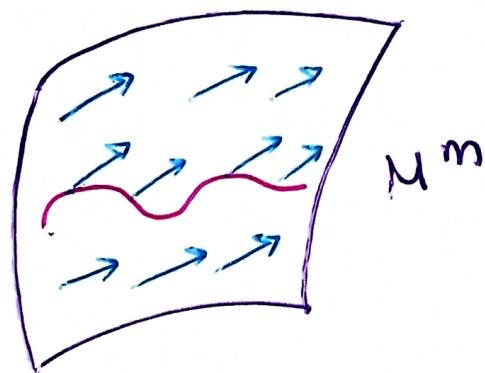
$$g_{x_2} = (0, 1, 2x_2)$$

Παράγουν τον εργαλιόσερο χώρο $Tg(x_1, x_2) H^2$

ΣΟΛΟΚΗΡΩΤΙΚΕΣ ΚΑΝΠΥΛΕΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΟΙ

Έσσω ότι $M^m \subseteq \mathbb{R}^k$ είναι διαφοριστικό πολύπερφτη και $x \in X(M^m)$ ένα διαφοριστικό διανυσματικό οδός στον οποίο είναι πολύπερφτης. Μια καρβούνη $\gamma: I \subseteq \mathbb{R} \rightarrow M^m$ ικανείται αδοκημότερων καρβούνων του x αν-ν οδηγεί στην διαφορική εξίσων $D\gamma(t) = X_{\gamma(t)}$ ή ισοδυναμία $\dot{\gamma}(t) = X_{\gamma(t)}$

ΕΡΩΤΗΜΑ

Δοθέντος $x \in X(M^m)$ και οπεριό $p \in M^m$, υπάρχει αδοκημότερη καρβούνη, η οποία να διέρχεται από το οπεριό p ;

Αν υπάρχει τέτοια καρβούνη, είναι βιώσιμη,

Οι δοθείσες στις απόψεις στο ερώτημα είναι καταχρεωτικές.

ΘΕΩΡΗΜΑ

Σύμων $M^m \subseteq \mathbb{R}^k$ διαφορισήβιο μοντελογράφια, και διαφορισήβιο διανυκταντικό οδήσιο και $P \in M^m$ τότε ισχύουν τα ακόλουθα

i) Υπάρχει ανοικτό διάστημα $I \subseteq \mathbb{R}$ που περιέχει το 0 και διαφορισήβιο καθηγόλημα $\gamma: I \subseteq \mathbb{R} \rightarrow M^m$ που οδηγεί το

$$\begin{cases} \dot{\gamma}(t) = X\gamma(t) \\ \gamma(0) = p_0 \end{cases}, \quad \forall t \in I \quad (*)$$

ii) Εάν $\gamma_1: I_1 \subseteq \mathbb{R} \rightarrow M^m$ και $\gamma_2: I_2 \subseteq \mathbb{R} \rightarrow M^m$ είναι δύο λύσεις του $(*)$ σε ανοικτό διαστήμα I_L και I_S που περιέχουν το 0, τότε $\gamma_1(t) = \gamma_2(t)$ για κάθε $t \in I_L \cap I_S$.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Ας θυμούμε ότι H το $\mathbb{R}^2$ και ας θεωρήσουμε το διανυκταντικό οδήσιο X που είναι

$$X(x, y) = x\vec{e}_1 - y\vec{e}_2 = (x, -y), \quad \text{τότε η } \gamma: I \subseteq \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}^2$$

και $\gamma(t) = (\gamma_1(t), \gamma_2(t))$ είναι οδοκινητική καθηγόλημα του X , αν $\dot{\gamma}(t) = X(\gamma(t)) = X(\gamma_1(t), \gamma_2(t))$

Το διάνυσμα, η καθηγόλημα γ είναι οδοκινητική καθηγόλημα αν $(\dot{\gamma}_1(t), \dot{\gamma}_2(t)) = (\gamma_1(t), -\gamma_2(t))$

Από την παραπομπή το οδοκινητική

$$\begin{cases} \dot{\gamma}_1(t) = \gamma_1(t) \\ \dot{\gamma}_2(t) = -\gamma_2(t) \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} \gamma_1(t) = e^{bt}c_1 \\ \gamma_2(t) = e^{-bt}c_2 \end{cases}$$

$$\text{Οντασμ, } \gamma(t) = (c_1 e^{bt}, c_2 e^{-bt})$$

